

Motion till riksdagen

1988/89:So221

av Göran Ericsson (m)

Huvudmannaskapet vid vård av missbrukare

Styrkan i den svenska missbruksvården är i första hand inte antalet institutioner utan mångfalden av vårdinnehåll som dessa representerar. Inom missbruksvården liksom inom sjukvården är det viktigt att det allmänna tar på sig en stor del av vårdansvaret, men det är också viktigt att det vid sidan om den offentliga vården finns enskild sektor som tillåts utvecklas och förnya och komplettera den av det allmänna drivna vården.

När det gäller den frivilliga vården av vuxna missbrukare finns en bra balans mellan vård driven av landsting och kommuner och vård lämnad av enskilda vårdgivare. Men när det gäller vården av de allra tyngsta missbrukarna som vårdas mot sitt samtycke enligt LVM (Lag om vård av missbrukare i vissa fall) får inte någon annan vårdgivare än det allmänna svara för denna vård.

Detta leder till en vård som lever inkapslad i sin egen värld. Oberoende av kvalitén inom denna vård är sämre än inom den frivilliga delen får den fortsätta ostört eftersom ingen annan vårdgivare tillåts utföra denna vårdtjänst bättre.

Därmed inträffar den paradoxen, att för de patienter som behöver komma i kontakt med den bästa och mest kvalificerade vården erbjuds endast den vård som aldrig riskerat att utsättas för konkurrens och därmed behövt förbättra sig.

Vårdkonkurrens är något positivt, genom konkurrensen mellan olika vårdgivare slås de dåliga ut och de bästa blir kvar till den enskilde missbrukarens fromma. Det är också från personalens synpunkt bättre om denna får tillfälle att utvecklas som yrkesmän och bli bättre vårdgivare och få glädjen att se allt bättre vårdresultat.

Hemställen

Mot bakgrund av vad ovan anförts hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om huvudmannaskapet för missbruksvården.

Stockholm den 16 januari 1989

Göran Ericsson (m)